

[Niels Frederiksen.]

der i deres Øjne nu maa anses for at være Samfundsnedbrydere, revolutionære, krænkende alt, der er samfundsbevarende i det danske Folk, men jeg tror ikke, de høje Toner, det stærke Bulder endnu er i Stand til at medføre en saadan Skræk hos den siddende Regering eller de Partier, der støtter den, at vi kryber i Kælderer, før vi ser, hvor galt det gaar. Jeg har nemlig den Opfattelse, at Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vil faa ondt ved at holde sammen paa Hæren, inden han naar Slagmarken. Jeg kan allerede i Tanken forestille mig, hvordan det gaar indenfor Førerflokken paa Marchen frem. Jeg tænker mig, at det ærede Medlem Hr. Pinholt ganske besværligt sjokker af Sted bag i Flokken, for han maa jo være noget overrasket over, at han skal være med i det Felttog mod den Landboreform, som han selv sammen med mig har skabt Grundlaget for i Landbokommissionen af 1911. Jeg kunde tænke mig, at han ser saa mismodig ud af den Grund, at han tænker: Jeg havde dog aldrig troet det muligt, at jeg skulde opleve dette, at min Fører kalder mig til ubønhørlig Kamp mod det, jeg ellers hidtil har ment var den mest betydningsfulde og gode Landboreform, der er skabt gennem mange, mange Aar her i Danmark, og som jeg sammen med Niels Frederiksen var saa stolt af, at vi havde udformet i Landbokommissionen. Jeg tænker, det bliver vanskeligt for ham at holde Fodslag, og at det ærede Medlem Hr. Clausager maa trøste ham med nogle forsorne Vittigheder paa Marchen frem for at holde Humøret oppe. Men ikke alene indenfor Førerflokken tænker jeg, at Venstres ærede Ordfører, Høvdingen, kan faa svært ved at skaffe Fodslag og Sammenhold. Jeg har en vis Fortrøstning til, at denne Vanskelighed vil indtræffe ogsaa i Angrebshæren ud fra de Erfaringer, som jeg har indhentet gennem 10 Aars administrativt Arbejde med Gennemførelse i det praktiske Liv af den Jordreform, som man nu angriber saa forfærdelig haardt. Det viser sig nemlig, at alle de forfærdende og uhyrlige Brugsforhold, som man, efter hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremfører paa Partiets Vegne, gaar ind i, er der ikke ret mange i det praktiske Liv, der tror paa. Det kan bruges politisk, men det kan ikke bruges til at overbevise dem i Landet, der har Brug for denne gode Landboreforms Virkning, og det er nu til syvende og sidst det, det kommer an paa. Det politiske Bulder kan lyde for-

færdelig faretruende, men jeg tænker mig, at naar det ikke har større Virkning, saa er det, fordi Folk alligevel, naar de har Brug for det i det Øjeblik i deres Liv, da det betyder noget, og de kan vælge frit, vælger denne moderne Brugsform med alle dens Fordele og alle dens Vanskeligheder, maalt med de øvrige Brugsformer, der er gældende i Nutiden. Vi har et glimrende Eksempel derpaa nede i de sønderjydske Landsdele, hvor de to Principper for Brug og Overtagelse stod overfor hinanden. Der har den Opfattelse, som gaar ud paa, at det er den ubetingede Ejendomsret, der er Livsnerven og initiativgivende for Landbrugeren, slet ikke fundet Udtryk i Krav, idet ingen, selv under frit Valg, længere ønsker at faa Jord fra Domænegårdene efter den gamle Husmandslovs Betingelser. Men heller ikke paa anden Maade kan man i det fra Ungdommen og Manddommen stillede Krav se Udslag af den Rædsel for den anden Brugsform, som man skulde synes at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Karakteristik af den maatte afstedkomme. Hvis man f. Eks. ser, hvad der er indgaaet fra Ungdommen og Manddommen i indeværende Aar af Krav om at faa Landbrugshjem i Danmark, viser det sig, at der efter Loven af 4. Oktober 1919 foreligger for Jordlovsudvalget 524 Ansøgninger, men efter den gamle Lov foreligger der kun 195, og det til Trods for, at vi i intet af alle de 10 Aar, jeg har været Formand for Statens Jordlovsudvalg, har kunnet anvise saa faa og ubetydelige Arealer til Ansøgningsindgivelse som i indeværende Aar. Jeg drister mig til at paastaa efter den Erfaring, jeg har, at kunde vi faa 2 000 Tønder Land velegnet Jord til Udstykning, vilde der i Løbet af ganske kort Tid Landet over være tilstrækkelig mange Ansøgninger om de Arealer fra Ansøgere, der ønsker at komme ind under Loven af 4. Oktober 1919's Vilkaar. Jeg har ogsaa andre Erfaringer, og jeg kan forsikre det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal om, at hans Agitation har ikke, selv ikke overfor hans egne Partifæller Landet rundt, anden Virkning end, at en Venstregårdmand, naar han ser, at der er et Statshus til Salg efter Loven af 4. Oktober 1919, ganske stille lister ind paa Kontoret og siger: „Aa, er det muligt, at en af mine Dreng kan faa det at købe? Han har ikke mere end en 7 000—8 000 Kr., og med de Brugsformer og de Vilkaar, der bydes ham der, er der større Sandsynlighed for, at han i det Brug kan faa Løn for det Arbejde, han udrætter — han er ellers en dygtig Dreng — end hvis han sætter de 7 000—8 000 Kr. ind i